

ODPIS

Sygn. akt V W [REDAKTED] '20

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie V Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Magdalena Dziekańska

po rozpoznaniu na posiedzeniu

w sprawie przeciwko [REDAKTED]

obwinionemu o czyn z art. 54 k.w. w zw. z § 25 pkt 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 sierpnia 2020 roku w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii

z urzędu

w przedmiocie umorzenia postępowania

postanawia

- 1) na podstawie art. 5 § 1 pkt 2 k.p.w. umorzyć postępowanie przeciwko [REDAKTED]
- 2) na podstawie art. 119 § 2 pkt 1 k.p.w. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

Uzasadnienie

[REDAKTED]
zostali obwinieni o to, że w dniu 16 września 2020 roku około godz. 13.00 w [REDAKTED] na ul. [REDAKTED] brali udział w nielegalnym zgromadzeniu, tj. o czyn z art. 54 k.w. w zw. z § 25 pkt 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 sierpnia 2020 roku w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu czyn, którego popełnienie zarzucono każdemu z obwinionych, nie zawiera znamion wykroczenia.

Zgodnie z art. 54 k.w., kto wykracza przeciwko wydanym z upoważnienia ustawy przepisom porządkowym o zachowaniu się w miejscach publicznych, podlega karze grzywny do 500 złotych albo karze nagany. Przedmiotem ochrony wskazanego przepisu jest porządek w miejscach publicznych i zasady zachowania się w takich miejscach, określone w przepisach

wydanych z upoważnienia ustawowego. Przepis ma charakter blankietowy, tj. sam nie określa znamion zabronionego zachowania, lecz odsyła do innych przepisów, które regulują zasady i sposób zachowania się w miejscach publicznych.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 sierpnia 2020 roku w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz.U.2020.1356) zostało wydane na podstawie art. 46a i art. 46b pkt 1-6 i 8-12 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz.U.2019.1239 j.t. ze zm.). W § 25 ust. 1 wskazanego Rozporządzenia ustawodawca wprowadził na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do odwołania zakaz organizowania zgromadzeń w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. – Prawo o zgromadzeniach (Dz. U. z 2019 r. poz. 631), z wyłączeniem zgromadzeń organizowanych na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w art. 7 ust. 1, art. 22 ust. 1 albo decyzji, o której mowa w art. 26b ust.1 tej ustawy, przy czym maksymalna liczba uczestników nie może być większa niż 150osób. Rozporządzenie nie zawierało żadnej sankcji za naruszenie przytoczonego przepisu.

Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 1 § 1 k.w., odpowiedzialności za wykroczenie podlega ten tylko, kto popełnia czyn społecznie szkodliwy, zabroniony przez ustawę obowiązującą w czasie jego popełnienia pod groźbą kary. Za taki akt normatywny nie może być oczywiście uznane przedmiotowe Rozporządzenie Rady Ministrów. Rozporządzenie takie może stanowić m. in. przepisy porządkowe, jednak należy je traktować jedynie jako normy sankcjonowane (zakazy), których naruszenie może prowadzić do odpowiedzialności wynikającej z kodeksu wykroczeń, o ile w sposób wyraźny i skonkretyzowany dokonano takiego zastrzeżenia w treści tego rozporządzenia. Art. 54 k.w. stosuje się bowiem wyłącznie do naruszeń takich przepisów porządkowych, co do których wyraźnie zastrzeżono, że ich naruszenie podlega odpowiedzialności karnoadministracyjnej. Sąd Najwyższy niejednokrotnie wypowiadał się w tym przedmiocie, między innymi w wyroku z dnia 9 czerwca 2005 roku w sprawie V KK 41/05 (OSNKW 2005/9/83, Biul. SN 2005/8/11) stwierdzając, iż przy tworzeniu przepisów o charakterze porządkowym, mających wypełniać swą treścią dyspozycję przepisu o charakterze "blankietowym", zawierającego sankcję (np. art. 54 kw), wystarczające jest ogólne odesłanie do odpowiedzialności przewidzianej w tym przepisie. Na konieczność zawarcia odesłania w przepisach porządkowych do normy blankietowej wskazywał także Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20 października 2009 roku, sygn. akt III KK 244/09, w wyroku z dnia 20 października 2009 roku, sygn. akt III KK

249/09, a także Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 8 lipca 2003 roku, sygn. akt P 10/02. Z powyższego jednoznacznie wynika, że przepisy porządkowe o zachowaniach w miejscach publicznych, aby wykroczenie przeciwko nim uznać za czyn zabroniony z art. 54 k.w., powinny odsyłać albo do konkretnego przepisu kodeksu wykroczeń, albo ogólnie stanowić o odpowiedzialności na podstawie kodeksu wykroczeń i kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia i w ten sposób określać konsekwencje prawnomaterialne wobec tych podmiotów, których te rozporządzenia dotyczą.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 sierpnia 2020 roku w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii nie zawierało w swej treści postanowień ani odesłań do konkretnego przepisu kodeksu wykroczeń i nie określało wobec sprawcy prawnomaterialnych konsekwencji naruszenia przez niego zawartych w nim przepisów. W ocenie Sądu nie można zakładać, że nie dokonując omówionych postanowień ustawodawca nie spełnił standardów poprawności legislacyjnej, wręcz przeciwnie, celowo takich zapisów nie zawarł. Za niestosowanie się do określonych nakazów, zakazów lub ograniczeń ustanowionych na podstawie art. 46 i 46b ustawy z dnia 5 grudnia 2008 roku o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi ustawodawca wprowadził w rozdziale 8a cyt. ustawy kary pieniężne. A zatem ustawodawca wprowadził odpowiedzialność, lecz jedynie administracyjną, opartą na przepisach postępowania administracyjnego, a nie karną – wykroczeniową.

Reasumując, stwierdzić należy, iż czyn, którego popełnienie zarzucono obwinionym, nie jest w okolicznościach sprawy niniejszej zabroniony jako wykroczenie.

Na podstawie art. 119 § 2 pkt 1 k.p.w. w związku z umorzeniem postępowania Sąd obciążył kosztami postępowania Skarb Państwa.

Za zgodność z oryginałem

Świadczy.....
Sekretarz sądowy

PROTOKOLANT SĄDOWY
Sądu Rejonowego dla M. St. Warszawy - Śródmieście
Warszawa

